

Papsturkunden in Frankreich. Band 5: Touraine, Anjou, Maine und Bretagne., Nr. 239

Caelestinus episcopus seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Geraldo priori et fratribus Grandimontis salutem et apostolicam benedictionem. Licet ad sopiendam discordiam scandala, quae iam dudum inter uos inimicus humani generis suscitauit, multa faelicis memoriae praedecessorum nostrorum Urbani et Clementis Rom(anorum) pontificum scripta manauerint, nundum tamen potuit ad plenum peccatis exigentibus dissensionis materia conuiescere. Ideoque nos praedictorum praedecessorum nostrorum uestigiis inhaerentes et praefata eorum scripta uolumus inconuulsa seruari et in his, quae nec apostolicae sedis statutis obuiare uidentur nec regulae aut institutioni uestri ordinis contradicunt, cum in eis uideatur discordiae seminarium remansisse, de consilio fratrum nostrorum manum correctionis duximus apponendam. Statuimus itaque, ut, si rex uel archiepiscopus uel episcopus aut aliquis princeps cellas uestri ordinis intrare uoluerit, secum quatuor uiros minime suspectos introducere possit. Communitas et aequalitas sit omnibus uobis tam clericis quam conuersis in cibo et potu, in refectorio et in dormitorio et de communibus pannis sine differentia uestiemini. Elemosinae et elemosinarum quantitas earumque datores dicentur publice in singulis, quibus datae fuerint, cellulis eo aut sequenti die, quo datae fuerint, et tali hora, in qua possint omnes fratres tam clerici quam laici conuenire. Ea, quae penes cellulas uestri ordinis conseruanda quandoque deponi contigerit, si forte remansae in elemosinas ipsis erogatas transierint, postquam remanserint, dicentur similiter publice coram fratribus tam clericis quam conuersis, sicut superius dictum est. Annuat im pro disquirendis et corrigendis excessibus per singulas cellas destinabit prior binos et binos fratres, quorum alter erit clericus, alter conuersus, quos ad hoc magis idoneos esse cognouerit, cum tanta quidem potestate, quantum prior eis concesserit, ita tamen ut per hoc nec statuta Romanae ecclesiae nec regula aut instituta uestri ordinis in aliquo uiolentur. Prior lectum suum habebit in dormitorio et dormiet cum fratribus, dum sanus fuerit. Super expensis, quae fient in cellulis ubicumque, cum fratres conueniunt ad capitulum generale, si prior rationem postulauerit, ratio sibi reddetur. Clerici per conuersos mansiones non mutabunt, imo eorum mutatio de sola fiet uoluntate prioris. Licebit tamen conuerso curioso excessus clerici, qui secum degit, nunciare priori et similiter licebit clerico excessus conuersi nunciare priori, ut, quod prior mandauerit, expleatur. Prior spiritualia cum clericis, temporalia cum conuersis disponet, ueruntamen in ordinatione spiritualium et temporalium licebit ei clericos et conuersos, quos uoluerit et magis idoneos cognouerit, aduocare et eorum habere consilium. Uasorum altaris, sacrarum uestium penes clericos erit conseruatio, earum uidelicet, quae ad quotidianum usum pertinent, alia uero uasa, sacrae uestes in custodia unius clerici et unius conuersi consistant, quos prior ad hoc magis idoneos elegerit. Librorum omnium penes clericos erit conseruatio. Regulae uero et institutionum, ut nihil possit addi uel minui, unum uolumus esse penes clericos et alium penes conuersos et tertium in capitulo. Prioris et clericorum erit ecclesiastici officii ordinatio. De pulsatione uero collationis, quam tatum uocant, illud, quod pia memoriae Clemens papa praedecessor noster statuit, decernimus firmiter obseruandum. Correctio delictorum, quorum emendatio sine priore secundum statuta uestri ordinis fieri potest, fiet per sacerdotem hebdomadarium, ita tamen ut clerici per clericos et conuersi, ubi haec excessus exegerint et uestri ordinis statuta requirent, per conuersos disciplinentur. Quaecumque peccata aliquis fratrum commiserit alicui sacerdoti, qui cum eo fuerit in sua cellula, ea confitebitur nec oportebit eum de necessitate cellulam occasione dicendae confessionis exire et sacerdoti licebit illi

paenitentiam iniungere, his peccatis exceptis, de quibus secundum statuta uestri ordinis non nisi solum prior potest paenitentiam iniungere, de quibus tamen, si manifesta non fuerint, praesbytero, qui secum in cella morabitur, licebit paenitentiam iniungere confitenti. Haec cum omnia uolumus illibata seruari, saluis uniuersis mandatis, quae tam in priuilegiis et scriptis praedecessorum nostrorum quam in regula et statutis uestri ordinis continentur, non obstante conuentione illa, quae in praesentia charissimi in Christo filii nostri Philippi illustris Francorum regis et baronum suorum inter quosdam clericos et laicos uestri ordinis facta fuit, cum ea statutis apostolicae saedis super exemptione uestra praecipue, sicut ex ipsius compositionis inspectione cognouimus, manifestissime aduersetur, et ideo eam uires nullas uolumus obtinere. Licet enim eidem regi tamquam catholico et serenissimo principi, quantum cum Deo possumus, in omnibus deferre uelimus, in his tamen fauorem apostolicum salua conscientia non potuimus impertiri, cum tamen id bono zelo et pia ipsum non dubitemus intentione fecisse. Vestrae igitur uniuersitati per apostolica scripta mandamus et districte praecipimus, quatenus haec inuiolabiliter obseruantes nihil amplius a uobis inuicem requiratis et tu, fili prior, haec per uniuersas ordinis cellas denunties et tam tu quam successores tui faciat a uestris subditis firmiter obseruari excommunicationis sententiam in rebelles, donec resipuerint, sine appellationis obstaculo prolaturi. Dat. Romae apud sanctum Petrum VIII kal. aug., pontificatus nostri anno primo.